

DYREKTYWA RADY 2005/71/WE**z dnia 12 października 2005 r.****w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 ust. 3 lit. a) i art. 63 ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Mając na celu skonsolidowanie i strukturalizację europejskiej polityki w dziedzinie badań, Komisja w styczniu 2000 r. uznała za konieczne utworzenie Europejskiej Przestrzeni Badawczej jako bazy dla przyszłych działań Wspólnoty w tej dziedzinie.
- (2) Rada Europejska na posiedzeniu w Lizbonie w marcu 2000 r., uznając znaczenie Europejskiej Przestrzeni Badawczej, wyznaczyła dla Wspólnoty cel, którym jest spowodowanie, by stała się ona do roku 2010 najbardziej konkurencyjną i dynamiczną gospodarką na świecie opartą na wiedzy.
- (3) Globalizacja gospodarki wymaga większej mobilności naukowców, co zostało już uznane w szóstym programie ramowym Wspólnoty Europejskiej ⁽⁴⁾ poprzez szersze udostępnienie jego programów dla naukowców spoza Unii Europejskiej.
- (4) Aby osiągnąć cel wyznaczony przez Radę Europejską na posiedzeniu w Barcelonie w marcu 2002 r., tj. przeznaczyć 3 % PKB na inwestycje w badania naukowe, Wspólnota będzie potrzebowała do roku 2010 około 700 000 naukowców. Cel ten należy osiągnąć za pomocą szeregu powiązanych ze sobą środków, takich jak uczynienie kariery naukowej bardziej atrakcyjną dla młodych ludzi, wspieranie uczestnictwa kobiet w badaniach naukowych, zwiększenie możliwości kształcenia się i mobilności w zakresie badań naukowych, poprawa perspektyw kariery dla naukowców w ramach

Wspólnoty oraz otwarcie się Wspólnoty dla obywateli państw trzecich, którzy mogliby zostać przyjęci w celu prowadzenia badań.

- (5) Niniejsza dyrektywa ma na celu przyczynienie się do osiągnięcia tych celów poprzez wspieranie przyjmowania i mobilności w celu prowadzenia badań przez obywateli państw trzecich w odniesieniu do pobytów dłuższych niż trzy miesiące, w celu sprawienia, by Wspólnota stała się bardziej atrakcyjna dla naukowców z całego świata oraz w celu wzmocnienia jej pozycji jako międzynarodowego centrum badań naukowych.
- (6) Wprowadzenie w życie niniejszej dyrektywy nie powinno prowadzić do „drenażu mózgów” z państw ze wschodzącą gospodarką lub państw rozwijających się. Należy przedsięwziąć wspólnie z ich krajami pochodzenia środki wspomagające mobilność oraz reintegrację naukowców w ich krajach pochodzenia, w celu określenia wszechstronnej polityki migracyjnej.
- (7) Aby osiągnąć cele procesu lizbońskiego istotne jest również wspieranie mobilności naukowców będących obywatelami UE w celu prowadzenia badań naukowych w ramach Unii, w szczególności naukowców z Państw Członkowskich, które przystąpiły do Unii w 2004 r.
- (8) Biorąc pod uwagę otwartość narzuconą przez zmiany w gospodarce światowej i przewidywane wymogi niezbędne do osiągnięcia celu polegającego na przeznaczaniu 3 % PKB na inwestycje w badania naukowe, naukowcy z państw trzecich, których potencjalnie dotyczy niniejsza dyrektywa, powinni zostać zdefiniowani szeroko, zgodnie z ich kwalifikacjami oraz projektem badawczym, który mają realizować.
- (9) Ponieważ wysiłek, jaki należy włożyć, aby osiągnąć wspomniany docelowy poziom 3 % PKB, dotyczy głównie sektora prywatnego, który musi w tym celu pozyskać w nadchodzących latach większą liczbę naukowców, instytucje badawcze, których potencjalnie dotyczy niniejsza dyrektywa, mogą należeć zarówno do sektora publicznego, jak i prywatnego.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 12 kwietnia 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 120 z 20.5.2005, str. 60.

⁽³⁾ Dz.U. C 71 z 22.3.2005, str. 6.

⁽⁴⁾ Decyzja nr 1513/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. dotycząca szóstego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji, przyczyniającego się do utworzenia Europejskiej Przestrzeni Badawczej i innowacji (2002–2006) (Dz.U. L 232 z 29.8.2002, str. 1). Decyzja zmieniona decyzją nr 786/2004/WE (Dz.U. L 138 z 30.4.2004, str. 7).

- (10) Każde Państwo Członkowskie powinno zapewnić, aby do publicznej wiadomości podawane były, w szczególności za pośrednictwem Internetu, możliwie wyczerpujące, systematycznie aktualizowane informacje na temat instytucji badawczych zatwierdzonych zgodnie z niniejszą dyrektywą, z którymi naukowcy mogliby zawrzeć umowę o przyjęciu oraz na temat warunków i procedur dotyczących wjazdu i pobytu na jego terytorium w celu prowadzenia badań na podstawie niniejszej dyrektywy.
- (11) Przyjmowanie naukowców powinno zostać ułatwione poprzez ustanowienie procedury przyjmowania, która byłaby niezależna od ich stosunku prawnego z przyjmującą instytucją badawczą i poprzez zaniechanie wymagań od nich poza dokumentem pobytowym dodatkowo zezwolenia na pracę. Państwa Członkowskie mogłyby stosować zgodnie z przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną podobne zasady w stosunku do obywateli państw trzecich wnoszących o przyjęcie w celu nauczania w placówce szkolnictwa wyższego w ramach projektu badawczego.
- (12) Jednocześnie powinny zostać utrzymane tradycyjne sposoby przyjmowania (takie jak zatrudnianie oraz stypendia), w szczególności w stosunku do doktorantów prowadzących badania naukowe jako studenci, którzy powinni zostać wyłączeni z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy, i wobec których zastosowanie ma dyrektywa Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie ⁽¹⁾.
- (13) Szczególna procedura dotycząca naukowców oparta jest na współpracy pomiędzy instytucją badawczą a organami imigracyjnymi w Państwach Członkowskich: przynajmniej ona tym ostatnim kluczkową rolę w procedurze przyjmowania, mając na celu ułatwienie i przyspieszenie wjazdu oraz pobytu naukowców z państw trzecich we Wspólnocie, zachowując jednocześnie uprawnienia Państw Członkowskich w odniesieniu do utrzymywania porządku imigracyjnego.
- (14) Instytucje badawcze zatwierdzone wcześniej przez Państwa Członkowskie muszą być w stanie podpisać z obywatelem państwa trzeciego umowę o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego. Państwa Członkowskie wydadzą dokument pobytowy na podstawie umowy o przyjęciu, jeśli spełnione będą warunki wjazdu i pobytu.
- (15) W celu uczynienia Wspólnoty bardziej atrakcyjną dla naukowców z państw trzecich należy na czas ich pobytu przyznać im w wielu dziedzinach takie same prawa socjalne i ekonomiczne, jak obywatelom przyjmującego Państwa Członkowskiego oraz dać im możliwość nauczania w placówkach szkolnictwa wyższego.
- (16) Niniejsza dyrektywa stanowi znaczny postęp w dziedzinie zabezpieczenia społecznego, ponieważ zasada niedyskryminacji ma zastosowanie również do osób przybywających do Państwa Członkowskiego bezpośrednio z państwa trzeciego. Niniejsza dyrektywa nie powinna jednak przyznawać dalszych praw poza wynikającymi z obowiązujących obecnie przepisów wspólnotowych w dziedzinie zabezpieczenia społecznego dla obywateli państw trzecich, w przypadku których występują elementy transgraniczne pomiędzy Państwami Członkowskimi. Ponadto niniejsza dyrektywa nie powinna przyznawać praw w odniesieniu do sytuacji, które wykraczają poza zakres stosowania przepisów wspólnotowych, jak na przykład w odniesieniu do członków rodziny mających miejsce zamieszkania w państwie trzecim.
- (17) Należy wspierać mobilność naukowców będących obywatelami państw trzecich, przyjętych w celu prowadzenia badań naukowych, stanowiącą środek rozwoju i poprawy kontaktów oraz powiązań pomiędzy partnerami oraz umacniania roli Europejskiej Przestrzeni Badawczej w skali światowej. Naukowcy powinni mieć prawo do mobilności na warunkach określonych w niniejszej dyrektywie. Warunki korzystania z prawa do mobilności na podstawie niniejszej dyrektywy nie powinny mieć wpływu na obowiązujące obecnie przepisy dotyczące uznawania ważności dokumentów podróży.
- (18) Należy zwrócić szczególną uwagę na ułatwianie i wspieranie utrzymania jedności rodzin naukowców zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 12 października 2005 r. dotyczącym ułatwiania przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych we Wspólnocie Europejskiej ⁽²⁾.
- (19) W celu utrzymania jedności rodziny i umożliwienia mobilności członkowie rodziny powinni mieć możliwość dołączenia do naukowca w innym Państwie Członkowskim na warunkach określonych w prawie krajowym tego Państwa Członkowskiego, w tym zgodnie z jego zobowiązaniami wynikającymi z umów dwustronnych lub wielostronnych.
- (20) Posiadacze dokumentu pobytowego powinni, co do zasady, mieć prawo do złożenia wniosku o przyjęcie, przebywając na terytorium danego Państwa Członkowskiego.
- (21) Państwa Członkowskie powinny mieć prawo do pobierania od wnioskodawców opłaty za rozpatrzenie wniosków o wydanie dokumentu pobytowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 375 z 23.12.2004, str. 12.

⁽²⁾ Patrz: 26 str. niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (22) Niniejsza dyrektywa nie powinna w żadnym wypadku mieć wpływu na stosowanie rozporządzenia Rady nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich ⁽¹⁾.
- (23) Cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie wprowadzenie specjalnej procedury przyjmowania i ustalenie warunków wjazdu oraz pobytu mających zastosowanie do obywateli państw trzecich przy pobytach w Państwie Członkowskim dłuższych niż trzy miesiące w celu realizacji projektu badawczego na podstawie umowy o przyjęciu z instytucją badawczą, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez Państwa Członkowskie, w szczególności w zakresie zapewnienia mobilności pomiędzy Państwami Członkowskimi, i możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Wspólnoty. Wspólnota jest zatem uprawniona do podjęcia działań zgodnie z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (24) Państwa Członkowskie powinny transponować przepisy niniejszej dyrektywy bez dyskryminacji ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.
- (25) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej.
- (26) Zgodnie z ust. 34 porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa Państwa Członkowskie będą zachęcane do sporządzania, dla potrzeb własnych, a także w interesie Wspólnoty, własnych tabel, które, na ile jest to możliwe, będą ilustrować korelację między dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do publikowania tych tabel.
- (27) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Irlandia notyfikowała listem z dnia 1 stycznia 2004 r. swoją chęć uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej dyrektywy.
- (28) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz bez uszczerbku dla

art. 4 wyżej wymienionego Protokołu, Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy i nie jest nią związane ani nie podlega jej stosowaniu.

- (29) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy i nie jest nią związana ani nie podlega jej stosowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Cel

Niniejsza dyrektywa określa warunki przyjmowania naukowców z państw trzecich w Państwach Członkowskich na okres dłuższy niż trzy miesiące w celu prowadzenia projektu badawczego na podstawie umowy o przyjęciu zawartej z instytucją badawczą.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „obywatel państwa trzeciego” oznacza osobę, która nie jest obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu;
- b) „badania” oznaczają pracę twórczą prowadzoną w sposób systematyczny w celu zwiększenia zasobu wiedzy, w tym wiedzy o człowieku, kulturze i społeczeństwie, a także użycie tego zasobu wiedzy do znajdowania nowych zastosowań;
- c) „instytucja badawcza” oznacza jakąkolwiek instytucję publiczną lub prywatną, która prowadzi badania i która została zatwierdzona do celów niniejszej dyrektywy przez Państwo Członkowskie zgodnie jego z przepisami i praktyką administracyjną;
- d) „naukowiec” oznacza obywatela państwa trzeciego posiadającego stosowny dyplom ukończenia studiów wyższych umożliwiający mu dostęp do programów doktoranckich, wybieranego przez instytucję badawczą w celu realizacji projektu badawczego, do którego wymagany jest zwykle wyżej wymieniony dyplom;

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2002, str. 1.

- e) „dokument pobytowy” oznacza każde zezwolenie wydane przez organy Państwa Członkowskiego zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1030/2002 i opatrzone adnotacją „naukowiec”, uprawniające obywatela państwa trzeciego do legalnego pobytu na terytorium tego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 3

Zakres stosowania

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie wobec obywateli państw trzecich, którzy wnioskuje o przyjęcie na terytorium Państwa Członkowskiego w celu realizacji projektu badawczego.
2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania wobec:
 - a) obywateli państw trzecich przebywających w Państwie Członkowskim na podstawie wniosku o przyznanie ochrony międzynarodowej lub objętych systemami ochrony tymczasowej;
 - b) obywateli państw trzecich, którzy jako studenci w rozumieniu dyrektywy 2004/114/WE wnioskuje o pobyt w Państwie Członkowskim w celu prowadzenia badań prowadzących do zdobycia stopnia doktora;
 - c) obywateli państw trzecich, których wydalenie zostało wstrzymane z powodów faktycznych lub prawnych;
 - d) naukowców oddelegowanych przez instytucję badawczą do innej instytucji badawczej w innym Państwie Członkowskim.

Artykuł 4

Korzystniejsze przepisy

1. Niniejsza dyrektywa nie narusza korzystniejszych przepisów wynikających z:
 - a) umów dwustronnych lub wielostronnych zawartych między Wspólnotą lub między Wspólnotą i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a jednym lub kilkoma państwami trzecimi, z drugiej strony;
 - b) umów dwustronnych lub wielostronnych zawartych między jednym lub kilkoma Państwami Członkowskimi a jednym lub kilkoma państwami trzecimi.

2. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez wpływu na prawo Państw Członkowskich do przyjęcia lub utrzymania korzystniejszych przepisów w stosunku do osób, do których ma ona zastosowanie.

ROZDZIAŁ II

INSTYTUCJE BADAWCZE

Artykuł 5

Zatwierdzenie

1. Każda instytucja badawcza chcąc przyjąć naukowca w ramach procedury przyjmowania określonej w niniejszej dyrektywie musi wcześniej zostać zatwierdzona w tym celu przez dane Państwo Członkowskie.

2. Zatwierdzenie instytucji badawczej następuje zgodnie z procedurami określonymi w prawie krajowym lub w praktyce administracyjnej Państw Członkowskich. Wnioski o zatwierdzenie zarówno instytucji publicznych, jak i prywatnych składane są zgodnie z tymi procedurami oraz w oparciu, odpowiednio, o ich zadania statutowe lub cele spółki, a także na podstawie dowodu prowadzenia przez nie badań.

Zatwierdzenie instytucji badawczej jest ważne przez okres przynajmniej pięciu lat. W wyjątkowych przypadkach Państwa Członkowskie mogą udzielić zatwierdzenia na krótszy okres.

3. Państwa Członkowskie mogą wymagać, zgodnie z przepisami krajowymi, pisemnego zobowiązania się instytucji badawczej do zwrotu kosztów związanych z pobytem i powrotem naukowca, pokrytych ze środków publicznych, w przypadkach jego nielegalnego pobytu na terytorium danego Państwa Członkowskiego. Odpowiedzialność finansowa instytucji badawczej wygasa najpóźniej 6 miesięcy po wygaśnięciu umowy o przyjęciu.

4. Państwa Członkowskie mogą zastrzec, że w terminie dwóch miesięcy od daty wygaśnięcia danej umowy o przyjęciu zatwierdzona instytucja dostarczy właściwym organom wyznaczonym do tego celu przez Państwo Członkowskie potwierdzenie, że wykonano prace w ramach wszystkich projektów, w odniesieniu do których podpisano umowę o przyjęciu zgodnie z art. 6.

5. Właściwe organy w każdym z Państw Członkowskich publikują i regularnie aktualizują listę instytucji badawczych zatwierdzonych do celów niniejszej dyrektywy.

6. Państwo Członkowskie może, niezależnie od innych środków, odmówić przedłużenia lub zdecydować o cofnięciu zatwierdzenia instytucji badawczej, która przestała spełniać warunki określone w ust. 2, 3 i 4 lub w przypadkach gdy zatwierdzenie uzyskano w sposób oszukańczy lub jeśli instytucja badawcza podpisała umowę o przyjęciu z obywatelem państwa trzeciego w sposób oszukańczy lub bez dochowania należytej staranności. Jeśli odmówiono zatwierdzenia lub je cofnięto, można zabronić danej instytucji ponownego ubiegania się o zatwierdzenie przed upływem pięciu lat od daty publikacji decyzji w sprawie cofnięcia zatwierdzenia lub odmowy jego przedłużenia.

7. Państwa Członkowskie mogą określić w swoich przepisach krajowych skutki cofnięcia zatwierdzenia lub odmowy przedłużenia zatwierdzenia dla istniejących umów o przyjęciu zawartych zgodnie z art. 6, a także skutki odnoszące się do dokumentów pobytowych danych naukowców.

Artykuł 6

Umowa o przyjęciu

1. Instytucja badawcza chcąc przyjąć naukowca powinna podpisać z nim umowę o przyjęciu, w której naukowiec zobowiązuje się zrealizować projekt badawczy, a instytucja zobowiązuje się przyjąć naukowca w tym celu bez uszczerbku dla art. 7.

2. Instytucja badawcza może podpisać umowę o przyjęciu wyłącznie w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:

- a) projekt badawczy został zaakceptowany przez właściwe organy instytucji po sprawdzeniu następujących elementów:
 - i) celu i czasu trwania badań oraz faktu dysponowania odpowiednimi środkami finansowymi na ich przeprowadzenie;
 - ii) kwalifikacji naukowca w świetle celów badań, potwierdzonych uwierzytelnionym odpisem jego dyplomu ukończenia studiów wyższych zgodnie z art. 2 lit. d);
- b) podczas swojego pobytu naukowiec dysponuje miesięcznie odpowiednimi środkami na pokrycie swoich wydatków i kosztów podróży powrotnej, zgodnie z kwotą minimalną opublikowaną w tym celu przez Państwo Członkowskie, bez konieczności korzystania z systemu pomocy społecznej Państwa Członkowskiego;
- c) podczas swojego pobytu naukowiec posiada ubezpieczenie zdrowotne od wszelkiego ryzyka, jakim zwykle objęci są obywatele danego Państwa Członkowskiego;

d) umowa o przyjęciu określa stosunek prawny i warunki pracy naukowców.

3. Po podpisaniu umowy o przyjęciu instytucja badawcza może zostać zobowiązana zgodnie z przepisami krajowymi do wydania naukowcowi indywidualnego oświadczenia o tym, że przyjęła ona na siebie odpowiedzialność finansową za koszty określone w art. 5 ust. 3.

4. Umowa o przyjęciu wygasa automatycznie w przypadku gdy naukowiec nie zostaje przyjęty lub w przypadku wygaśnięcia stosunku prawnego pomiędzy naukowcem a instytucją badawczą.

5. Instytucje badawcze informują niezwłocznie organy wyznaczone do tego celu przez Państwa Członkowskie o wszystkich zdarzeniach mogących stanowić przeszkodę dla wykonania umowy o przyjęciu.

ROZDZIAŁ III

PRZYJMOWANIE NAUKOWCÓW

Artykuł 7

Warunki przyjmowania

1. Obywatel państwa trzeciego, który wnioskuje o przyjęcie w celu określonym w niniejszej dyrektywie:

- a) przedkłada ważny dokument podróży określony w prawie krajowym. Państwa Członkowskie mogą wymagać, by okres ważności dokumentu podróży obejmował co najmniej okres ważności dokumentu pobytu;
- b) przedkłada umowę o przyjęciu podpisaną z instytucją badawczą zgodnie z art. 6 ust. 2; oraz
- c) w stosownych przypadkach przedkłada oświadczenie o odpowiedzialności finansowej wydane przez instytucję badawczą zgodnie z art. 6 ust. 3; oraz
- d) nie może być uznawany za stanowiące zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego.

Państwa Członkowskie sprawdzają, czy wszystkie warunki, o których mowa w lit. a), b), c) i d), są spełnione.

2. Państwa Członkowskie mogą również sprawdzić podstawę zawarcia umowy o przyjęciu oraz jej warunki.

3. O ile wynik weryfikacji, o których mowa w ust. 1 i 2, jest pozytywny, naukowcy zostają przyjęci na terytorium Państw Członkowskich w celu realizacji umowy o przyjęciu.

*Artykuł 8***Okres ważności dokumentu pobytowego**

Państwa Członkowskie wydają dokument pobytowy na okres nie krótszy niż rok i przedłużają jego ważność, jeśli warunki określone w art. 6 i 7 są nadal spełnione. Jeśli projekt badawczy jest zaplanowany na okres krótszy niż rok, dokument pobytowy jest wydawany na czas trwania projektu.

*Artykuł 9***Członkowie rodziny**

1. Jeżeli Państwo Członkowskie podejmuje decyzję o wydaniu dokumentu pobytowego członkom rodziny naukowca, okres ważności ich dokumentu pobytowego jest taki sam, jak dokumentu pobytowego wydanego naukowcowi, o ile pozwala na to okres ważności ich dokumentów podróży. W należycie uzasadnionych przypadkach okres ważności dokumentu pobytowego dla członka rodziny naukowca może zostać skrócony.

2. Wydanie dokumentu pobytowego członkom rodziny naukowca przyjętego w Państwie Członkowskim nie jest uzależnione od wymogu minimalnego okresu pobytu naukowca.

*Artykuł 10***Cofnięcie lub odmowa przedłużenia ważności dokumentu pobytowego**

1. Państwa Członkowskie mogą cofnąć dokument pobytowy wydany na podstawie niniejszej dyrektywy lub odmówić przedłużenia jego ważności, jeśli został on uzyskany w sposób oszukańczy lub jeśli jego posiadacz nie spełniał lub przestał spełniać warunki wjazdu i pobytu określone w art. 6 i 7 lub przebywa w celach innych niż te, dla których dokument pobytowy został wydany.

2. Państwa Członkowskie mogą cofnąć dokument pobytowy lub odmówić przedłużenia jego ważności ze względu na porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne lub zdrowie publiczne.

ROZDZIAŁ IV

PRAWA NAUKOWCÓW*Artykuł 11***Nauczanie**

1. Naukowcy przyjęci na podstawie niniejszej dyrektywy mogą nauczać zgodnie z prawem krajowym.

2. Państwa Członkowskie mogą określić maksymalną liczbę godzin lub dni przeznaczonych na nauczanie.

*Artykuł 12***Równe traktowanie**

Osoby posiadające dokument pobytowy są uprawnione do traktowania na równi z obywatelami danego państwa w zakresie:

- a) uznawania dyplomów, świadectw i innych kwalifikacji zawodowych zgodnie z odpowiednimi procedurami krajowymi;
- b) warunków pracy, w tym płacy i warunków zwolnienia;
- c) działań zabezpieczenia społecznego zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie ⁽¹⁾. Przepisy szczególne zawarte w załączniku do rozporządzenia Rady (WE) nr 859/2003 z dnia 14 maja 2003 r. rozszerzającego przepisy rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i rozporządzenia (EWG) nr 574/72 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi przepisami wyłącznie ze względu na ich obywatelstwo ⁽²⁾, stosuje się odpowiednio;
- d) ulg podatkowych i zwolnień od podatku;
- e) dostępu do towarów i usług oraz zaopatrzenia w towary i usługi powszechnie dostępne.

*Artykuł 13***Mobilność pomiędzy Państwami Członkowskimi**

1. Obywatelowi państwa trzeciego, który został przyjęty jako naukowiec na podstawie niniejszej dyrektywy, zezwala się na prowadzenie części swoich badań w innym Państwie Członkowskim na warunkach określonych w niniejszym artykule.

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 5.7.1971, str. 2. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 647/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, str. 1.

2. Jeśli naukowiec przebywa w innym Państwie Członkowskim przez okres do trzech miesięcy, badania mogą być prowadzone na podstawie umowy o przyjęciu zawartej w pierwszym Państwie Członkowskim, pod warunkiem że w drugim Państwie Członkowskim dysponuje on wystarczającymi środkami oraz że nie jest on tam uznawany za zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego.

3. Jeśli pobyt naukowca w innym Państwie Członkowskim trwa dłużej niż trzy miesiące, Państwa Członkowskie mogą wymagać nowej umowy o przyjęciu w celu prowadzenia badań w tym Państwie Członkowskim. W każdym przypadku w stosunku do danego Państwa Członkowskiego muszą być spełnione warunki określone w art. 6 i 7.

4. Jeśli właściwe przepisy przewidują wymóg posiadania wizy lub dokumentu pobytowego w celu korzystania z prawa do mobilności, taka wiza lub dokument pobytowy powinny zostać przyznane w terminie, który nie utrudni kontynuacji badań, a zarazem pozostawi odpowiednim organom wystarczający czas na rozpatrzenie wniosku.

5. Państwa Członkowskie nie wymagają, by naukowiec opuścił ich terytorium w celu złożenia wniosków o wizy lub dokumenty pobytowe.

ROZDZIAŁ V

PROCEDURA I PRZEJRZYSTOŚĆ

Artykuł 14

Wnioski o przyjęcie

1. Państwa Członkowskie określają, czy wnioski o wydanie dokumentu pobytowego mają być składane przez naukowca czy przez zainteresowaną instytucję badawczą.

2. Wnioski są rozpatrywane i badane, gdy dany obywatel państwa trzeciego przebywa poza terytorium Państw Członkowskich, do których chce zostać przyjęty.

3. Państwa Członkowskie mogą przyjąć zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi wniosek złożony w czasie, gdy dany obywatel państwa trzeciego przebywa już na ich terytorium.

4. Zainteresowane Państwo Członkowskie zapewnia obywatelowi państwa trzeciego, który złożył wniosek i który spełnia warunki określone w art. 6 i 7, wszelkie ułatwienia przy uzyskaniu wymaganych wiz.

Artykuł 15

Zabezpieczenia proceduralne

1. Właściwe organy Państw Członkowskich podejmują jak najszybciej decyzję w sprawie kompletnego wniosku, a w odpowiednich przypadkach zapewniają możliwość stosowania procedur przyspieszonych.

2. Jeśli informacje dostarczone na poparcie wniosku są niewystarczające, rozpatrzenie wniosku może zostać zawieszona, a właściwe organy powiadamiają wnioskodawcę o wymaganych dodatkowych informacjach.

3. Zainteresowany obywatel państwa trzeciego jest zawiadamiany o decyzji o odmowie wydania dokumentu pobytowego zgodnie z procedurami zawiadamiania przewidzianymi w odpowiednich przepisach krajowych. W zawiadomieniu określa się dostępne procedury odwoławcze i terminy podjęcia odpowiednich działań.

4. W przypadku odmownego rozpatrzenia wniosku albo w przypadku cofnięcia dokumentu pobytowego wydanego zgodnie z niniejszą dyrektywą, osoba zainteresowana ma prawo do wniesienia sprzeciwu do organów danego Państwa Członkowskiego.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 16

Sprawozdania

Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie okresowo, a po raz pierwszy nie później niż trzy lata po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, sprawozdania na temat stosowania niniejszej dyrektywy w Państwach Członkowskich i proponuje wszelkie niezbędne do niej zmiany.

Artykuł 17

Transpozycja

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 12 października 2007 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 18

Przepisy przejściowe

Na zasadzie odstępstwa od przepisów rozdziału III, w okresie do dwóch lat od dnia określonego w art. 17 ust. 1, Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do wydawania zezwoleń zgodnie z niniejszą dyrektywą w formie dokumentu pobytowego.

Artykuł 19

Wspólna strefa podróŜowania

Przepisy niniejszej dyrektywy nie naruszają prawa Irlandii do utrzymania uzgodnień dotyczących wspólnej strefy podróŜowania, o której mowa w Protokole w sprawie stosowania niektórych aspektów art. 14 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, który został załączony do Traktatu z Amsterdamu, Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Artykuł 20

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 21

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich zgodnie z postanowieniami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 12 października 2005 r.

W imieniu Rady

C. CLARKE

Przewodniczący